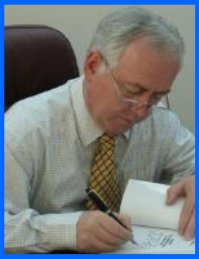

Motto: "Opiniile sunt libere, dar nu și obligatorii"—I.L.Caragiale

EDITORIAL

Prima întâlnire la cel mai înalt nivel SUA - Coreea de Nord

Corneliu PIVARIU

La 12 iunie 2018, președintele Donald Trump a avut prima întâlnire, caracterizată de cei mai mulți analiști drept istorică, cu liderul nord-coreean Kim Jong Un. Scurta declarație comună (în patru puncte), semnată de cei doi șefi de stat în aceeași zi menționează, la punctul trei, angajamentul Republicii Populare Democrate Coreene (DPRK) să acționeze *pentru "denuclearizarea totală a Peninsulei Coreene"*. Aceasta vine în continuarea Declarației de la Panmunjom semnată la 27 aprilie 2018. În același timp, președintele Donald Trump a declarat, oarecum neașteptat, că a suspendat exercițiile militare comune cu Coreea de Sud.

Documentul semnat menționează acordul celor două țări pentru o acțiune comună în vederea realizării unei păci trainice în Peninsula Coreeană, pentru edificarea unor noi relații între SUA și DPRK, precum și recuperarea prizonierilor sau rămășițele acestora și repatrierea imediată a celor deja identificați. Cele două părți se angajează să continue negocierile în vederea îndeplinirii acestor prevederi.

Momentul acestei înțelegeri a fost bine ales, probabil Coreea de Nord mai avea puțin timp până la testarea cu succes a unei rachete balistice intercontinentale (ceea ce însemna depășirea liniei roșii trasate de Washington), care ar fi putut atinge teritoriul continental al SUA. Astfel că nu s-a ajuns la acest stadiu, care ar fi putut însemna intrarea SUA într-un război, cu siguranță costisitor, și cu consecințe greu previzibile.

Convenirea de către cele două părți a denuclearizării Peninsulei Coreene, este o prevedere oarecum debalansată, cu siguranță în avantajul SUA. Coreea de Nord nu dispune de mijloacele pentru a verifica o asemenea promisiune, în timp ce SUA poate impune respectarea promisiunilor nord-coreene prin inspecții. Mai mult, arsenalul nuclear american se află în principal pe nave, submarine și avioane, ușor de concentrat în zonă, deși este improbabil ca SUA să folosească vreodată o armă nucleară împotriva Coreei de Nord. De același lucru este conștientă și partea nord-coreeană, care, în cel mai pragmatic mod dorește o reducere a forțelor americane din Coreea de Sud și probabil din Japonia. Un prim gest a fost făcut de președintele Trump care a declarat: "*Vom opri exercițiile militare comune (cu Coreea de Sud n.n.) , care costă foarte mult*".

În ceea ce privește ridicarea sancțiunilor împotriva Coreei de Nord președintele Trump a subliniat că acestea vor rămâne în vigoare până când armele nucleare nord-coreene nu vor mai constitui un factor de amenințare. Fapt subliniat de câteva ori și de secretarul de stat Mike Pompeo în zilele următoare.

În SUA, puternica opoziție a președintelui Trump, a căutat să minimalizeze și să găsească (invențeze) puncte slabe ale acestei întâlniri istorice. În fapt aceasta depășește cu mult zona Peninsulei Coreene și problematica eliminării armelor nucleare din arsenalul militar al Coreei de Nord. Considerăm că președintele Trump a făcut, cu această ocazie, o breșă strategică în relațiile Federației Ruse și Chinei cu regimul nord-coreean (vezi și declarațiile anterioare întâlnirii făcute de ministrul rus de externe Sergei Lavrov care a oferit bunele oficii ale Moscovei, scrisoarea către Vladimir Putin a liderului nord-coreean după întâlnirea cu Donald Trump), care gestionată cu măiestrie strategică poate conduce la o și mai bună poziționare a Washingtonului în Asia și pe plan global.

Astfel că, în continuare, diplomația și serviciile de informații vor avea roluri și mai importante în negocierile viitoare, verificarea etapelor de denuclearizare, a evoluțiilor relațiilor bi și multilaterale, etape care abia încep odată cu semnarea Declarației Comune la 12 iunie 2018.